

РЕШЕНИЕ

№ 622

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.Д.

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
като разглежда докладваното от Д.Д. Административно наказателно дело № 20231110200454 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на *** против Наказателно постановление № F673026-16т.11.2022 г., издадено от директор на офис при ТД на НАП-София, с което, на основание чл. 355, ал. 1, пр. 1 КСО, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева за нарушение на чл. чл. 4, ал. 3, т. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-13/17.12.2019 г. вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО.

НП е обжалвано от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за маловажност на случая (декларацията била подадена, към датата на проверката). Моли се за отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, нередовно призован, се представлява. Поддържа жалбата, по изложените в нея съображения.

Административнонаказващият орган оспорва жалбата. Предлага наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира разности.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.08.2022 г. била извършена проверка на дружеството-жалбоподател. В хода на същата било констатирано, че дружеството, в качеството си на работодател и осигурител, не е подало в офис „Изток“ при ТД на НАП-София или по електронен път (с КЕП) Декларация, образец 6 за дължимите осигурителни вноски за м.06.2022 г., в срок до 25.07.2022 г. Същата била подадена по електронен път - с КЕП на 03.08.2022 г. с протокол вх. № 22000224321501/03.08.2022 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показания на

свидетеля П. И.; АУАН; НП; протокол за подаване; протокол за проверка; декларации; справка за осигуряване; обяснения; заповед за компетентност.

За всички посочени по-горе в настоящото изложение обстоятелства доказателствената съвкупност е еднопосочна и, при отсъствие на противоречащи си доказателства, *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен доказателствен анализ се явява ненужен. Закрепената в АУАН и НП фактическа обстановка не просто се подкрепя от показанията на актосъставителя, но, на практика, не се оспорва и от самия жалбоподател, който навежда доводи по приложението на материалния закон.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

По приложението на материалния закон

В хода на настоящото производство се установи, че на в срок до 25.07.2022 г. (работен, присъствен ден) дружеството-жалбоподател не е подало в офис „Изток“ при ТД на НАП-София при ТД на НАП-София или по електронен път (с КЕП) Декларация, образец 6 за дължимите осигурителни вноски за м.06.2022 г.

Нарушението е формално и е довършено с факта на забавата, без да се представят доказателства или дори да се отправят твърдения за изключвани отговорността обстоятелства. Същевременно, касае се за ангажиране на административнонаказателна отговорност на юридическо лице, поради което и обсъждането на въпроса за вината е неуместно.

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНН на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в Наредба Н-18/2006 на МФ задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай, неизпълненото задължение на дружеството-жалбоподател е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаване възможността а текущ осигурителен контрол върху всички наети от дружеството лица, (потенциално неограничен застрашени работници и/или служители, в зависимост от моментната ситуация), поради което и доколкото се касае за забава от повече от една седмица, следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

По размера на имуществената санкция

Съгласно нормата на чл. 355, ал. 1 КСО, който наруши разпоредбите на [чл. 5, ал. 4](#) и [чл. 6, ал. 9](#) и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по [чл. 5, ал. 4](#) или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Доколкото санкцията е отмерена в специалния минимум, подробни разсъждения по размера ѝ са безпредметни.

По разноските

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и защитата от юрисконсулт, както и предвид изричната претенция, жалбоподателят следва да поеме разноски за на срещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва

да бъде определен към минималния по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 80 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № F673026-16t.11.2022 г., издадено от директор на офис при ТД на НАП-София, с което, на основание чл. 355, ал. 1, пр. 1 КСО, на *** била наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева за нарушение на чл. чл. 4, ал. 3, т. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-13/17.12.2019 г. вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, ***, ЕИК *** да заплати по сметка на Национална агенция за приходите сумата от 80 лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____